

Összefoglalás

A CIBELES PROJEKT

A projektet (indítását) a SLIC 2009-ben fogadta el és az Európai Bizottság finanszírozza, kilenc SLIC tagország munkafelügyeleteinek küldöttei vesznek benne részt (Belgium, Málta, Magyarország, Franciaország, Ausztria, Németország, Portugália, Olaszország, Spanyolország).

A projekt indító értekezletét 2010. áprilisban tartották, a záró konferenciára 2011. november 10-11-én kerül sor Madridban. A projekt során megvalósított tevékenységek összefoglalója a 2. fejezetben található, ez tartalmazza a szakértők 2010. októberében Mallorcán tartott értekezletének dokumentumait (3. fejezet) és a 4. fejezetben levő Országértékelések (technikai látogatások) jelentéseit is.

Abból a célból, hogy következtetéseket tudjanak megfogalmazni és javaslatokat dolgozzanak ki, a CIBELES team szakértői Mallorcán 2011. júniusában értekezletet tartottak illetve 2011. szeptemberben Brüsszelben az Európai Bizottság szakértőivel is megbeszéléseket folytattak. Az eredményeket a Jelentés 5. fejezetében és a Következtetéseket, javaslatokat a 6. fejezetben gyűjtötték össze. A spanyolországi posting (kiküldetés) tanulmány a Mellékletben található.

A PROJEKT CÉLJAI

A projekt alapját képezi a munkafelügyeletek közötti információátadás és információ csere, valamint együttműködésük a jogsértések kivizsgálása és a határokon túlnyúló bírságok kivetése terén. Mindezen folyamatokat európai szinten más szektorokban már szabályozzák pl. adók, vámok. A Cibeles projekt javaslatainak fel kell állítani ugyanilyen szinteken az együttműködés alapjait, mint ahogy azt más szervezetek végrehajtották a határon túlnyúló együttműködések terén.

MUNKAVÉDELMI VONATKOZÁSOK

Az európai munkafelügyeleti szervezetek szervezeti felépítése és a kompetenciáik egyik országban különböznek a másik országétól. Az egyedüli közös kompetencia a munkavédelem ügye és ezért minden következtetésnek és javaslatnak munkavédelmi irányultságúnak kell lennie anélkül, hogy prejudikálnánk az általános képet a munkavédelemnek más ügyekkel való kapcsolata alapján.

Minden európai tagország közös jogszabályai a munkavédelem területén a TFEU (Az EU működési szabályai)^{153.} cikkéből és az irányelvekből származtathatók, következésképpen az európai munkafelügyeleteknek biztosítaniuk kell ennek végrehajtását és kikényszerítését. (4.3 TFEU 4.3 cikke és keretirányelv 89/391/EEC 4.2 cikke alapján) hatékony és azonos módon, melynek az a célja, hogy minden tagországban biztosítani lehessen a védelem hasonló szintjeit a munkavédelem területén (Munkavédelmi Közösségi Stratégia 2007-2012).

Másrészről a munkavédelem szabályai vonatkoznak a működő belső piacra is tekintettel az áruk szabad mozgására (TFEU 28. cikk), amely befolyással van pl. a gépek biztonságára vagy a veszélyes anyagokra vagy a szolgáltatások nyújtására és részben a vállalkozások és dolgozók kiküldetésére (56. cikk). Minden tagállam és nemzeti szabályozásuk elkötelezett ahhoz az alapelvhez, hogy a vállalkozásnak, amely egy másik tagországba küld munkavállalót, garantálnia kell ugyanolyan alkalmazási feltételeket a munkavédelem területén (96/71/EC –PWD irányelv 3. cikk).

A kiküldetés magában hordozhat bizonyos munkakörülmények területén rosszabbodást, amelyhez hozzájárulhat az, hogy alacsonyabb források állnak rendelkezésre, magasabb a kifáradás kockázata a gyakoribb utazás miatt, a fogadó országban nem biztosítanak elegendő képzést, hiányzik a kötelező védőeszköz, a szállás színvonala alacsony és veszélyes a közlekedés.

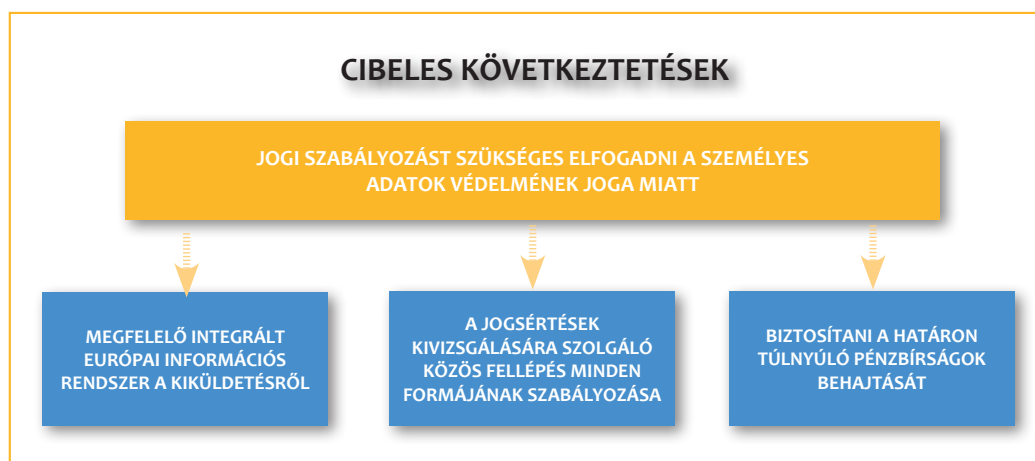
A nemzeti jogszabályok kikényszerítése a munkavédelem területén megfogalmazza az igényt a különböző tagországok munkafelügyeletei közötti együttműködésre és közös fellépésre a 96/71/EC –PWD irányelv 4. cikke alapján.

Másrészről a kiküldő vállalkozások jogsértései nem teljesen vizsgálhatók ki, a határon túlnyúló bírságok kivetése gyakran marad eredménytelen. Következésképpen a felügyelőségek fellépése a vállalkozásokkal szemben sem lehet azonos.

A CIBELES PROJEKT KÖVETKEZTETÉSEI

A CIBELES projekt első és általános következtetései a személyes adatok védelmének érvényesülése köré szerveződnek, azért, hogy törvényesen biztosítani lehessen az információátadást és a közös fellépést a végrehajtási folyamatok során. Három megállapítás a végrehajtási folyamat három lépésénél:

- 1) Szükség van egy integrált információs rendszerre, hogy előkészítsék és megtervezzék az ellenőrzéseket (az ellenőrzés előtt).
- 2) A közös fellépés minden fajtájának szabályozása a jogsértések kivizsgálásában (az ellenőrzés folyamán).
- 3) Szükséges a határon túlnyúló bírságok behajtásának biztosítása minden esetben (az ellenőrzés után)

A SZEMÉLYES ADATOK VÉDELME

Az Európai Adatvédelmi Biztos iránymutatása szerint a személyes adatok védelme alapjog az Unió Alapjogi Kartájának 8. cikke és az Emberi Jogok Egyezmény 8. cikke értelmében és nem lehet kétségünk afelől, hogy **az intézkedések csakis az EK Alapszerződés mentén, olyan jogi eszközök igénybevételével** történhetnek, amelyek a bíróság előtt is megidézhetőek. Ha nem így történik, az eredmény jogi bizonytalanság lesz az adatok vonatkozásában, mivel azok nem megbízhatóak és így nem állnak meg a bíróság előtt.

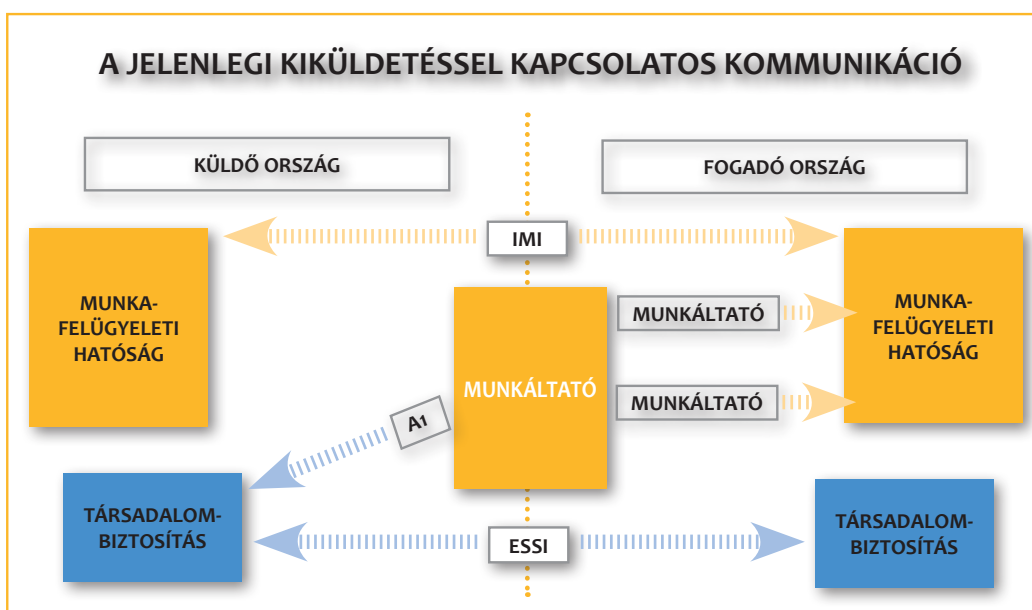
Ezért aztán az első feltevés, a felügyelőségek közötti információátadás és a közös fellépés tekintetében: **a személyes adatok védelme miatt ezeket az ügyeket elsődlegesen jogi eszközökkel kell európai és nemzeti szinten szabályozni hogy elkerüljük a szabályozó hatóságok bizonytalanságát, amikor a közös fellépési mechanizmust alkalmazzák.**

INTEGRÁLT INFORMÁCIÓS RENDSZER, AMELY KÉPES AZ ELLENŐRZÉSI AKCIÓK MEGTERVEZÉSÉRE

A vállalkozásokról, a munkavállalókról, a munkavégzés helyéről információforrások rendelkezésre állása elengedhetetlen az ellenőrzések lebonyolításához. A felügyelők számára rendszerint szükséges, hogy ismerjék a területen levő vállalkozásokat és munkavállalókat, legyenek eszközeik arra, hogy azonosítsák őket, ismerjék azt, hol történik a munkavégzés, milyen tevékenységeket folytatnak, melyek a legjellemzőbb eseményeik a munkavédelem területén, milyen munkabalesetek és foglalkozási megbetegedések fordultak elő.

Kommunikáció és információ a postingban

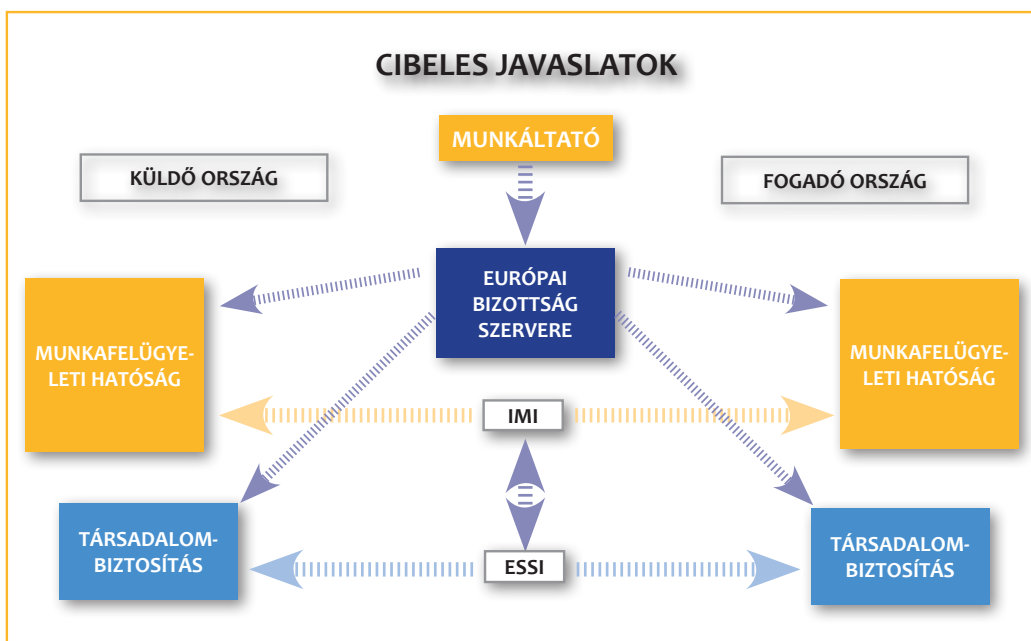
A kiküldetés kommunikációjáról a jelenlegi szabályozás az európai információs rendszereket illetően jelentős hiányosságokat mutat mind a munkáltató mind a közigazgatási szervek oldalán. A munkáltatóknak meg kell bírkozniuk a nehéz feladattal – mivel a tagországok jogi előírásai gyakran különböznek és gyakran két vagy több eljárást kell követniük a kiküldetéssel kapcsolatban akár különböző nyelveken. Egyet a ki kell tölteniük a küldő ország társadalombiztosításának (A1 nyomtatvány) egyet a fogadó ország számára, amelyben bejelentik a kiküldetés (ez csaknem a tagországok felénél van), és gyakran még egy másikat is, amelyben regisztrálják a céget és itt nem vettük még figyelembe a munkabalesetek bejelentését. A közigazgatási szervek mindkét országban kapcsolatban vannak a két hálózattal (IMI és ESSI), de amelyek egymással nincsenek összeköttetésben.

Másrészről a tagországok új előírásai, amelyekben megadják a jogot arra, hogy a felügyelők még több információt kérjenek a vállalkozásokról kiküldetéséről, további dokumentációt létrehozva ütközhet a szolgáltatások szabad áramlásáról szóló alapjoggal, amelyet szintén figyelembe kell venni.

A helyzet orvoslására a CIBELES projekt javaslatai a win-win stratégiára építenek: egyszerűsíteni és egységesíteni a munkaadók kötelezettségeit és javítani a kommunikációt a közigazgatási szervek között csökkentve a bürokráciát mindkét fél számára.

Az első javaslat egy olyan intézkedés bevezetése, amely a kiküldetéssel kapcsolatos minden kommunikációt koordinál európai szinten egy integrált eljárásban és összeköti a jelenlegi információs hálózatokat. (TFEU 114 vagy 197. cikk). A munkáltatók egy egységesített eljárás során a kiküldő és a fogadó ország által megkövetelt minden kommunikációt beküldenének elektronikusan egy EU szerverre, amely később szétosztaná az információt az összes érintett közigazgatási szerv részére megadva a lehetőséget a munkáltatók részére a saját adataikhoz való folyamatos hozzáféréshez. Ezt az intézkedést lehetne minden kiküldetési eljárásra alkalmazni vagy csak speciális (a legkockázatosabb) ágazatokra.

A második javaslat az előzőnél továbbmegy: **az intézkedés együttjárna a kiküldetés kommunikációjának jogi harmonizálásával** (TFEU 114 vagy 197. cikk) annak érdekében, hogy egységesítésre kerüljenek a kiküldetésre vonatkozó kötelezettségek és biztosítva legyenek a munkafelügyeletek ellenőrzési feladatai.

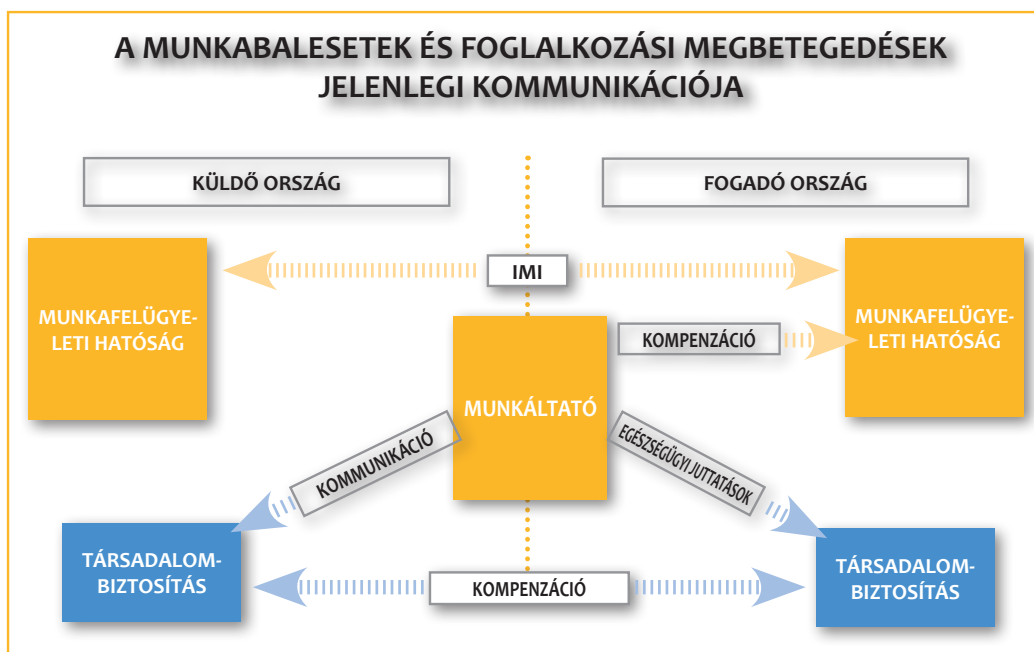
A CIBELES munkacsoport szakértői javasolják, **hogy állítsanak fel egy egységes európai kötelezettséget a kiküldetés bejelentésére a fogadó ország szabályozó hatóságai számára.**

A harmadik javaslat az előző kettőhöz kapcsolódik. **Biztosítani kell a kommunikációs jogi kötelezettség hatékonyságát szankciók bevezetésével, hogy meggátoljuk a kiküldetések nem megfelelő bejelentéséhez kapcsolódó jogsértéseket.**

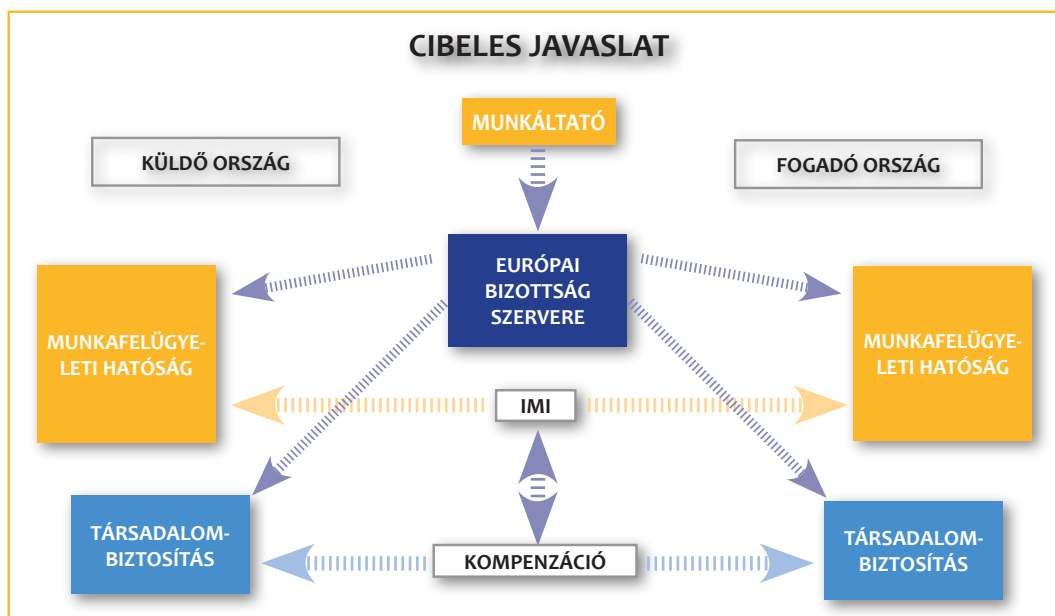
A kiküldött munkavállalók munkabaleseteinek és foglalkozási megbetegedéseinek kommunikációja

A munkabaleset bekövetkezése esetén a munkáltatónak kettős bejelentést kell tennie: egyrészt a kiküldő ország kompetens társadalombiztosítása felé másrészt a legtöbb esetben a fogadó ország szabályozó hatósága felé.

Az első bejelentés a tb támogatás meghatározásához szükséges, a második a munkafelügyeletek számára a munkavédelem és munkakörülményekkel kapcsolatos kivizsgálások lehetővé tételére szolgál.

A csalásokat, a kettős adminisztrációt, az aluljelentettséget elkerülendő a CIBELES **negyedik javaslata egy a kiküldetéseket érintő munkabalesetekre és foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó európai szintű nyomon követő koordinációs eljárás** (TFEU 114 vagy 197. cikk)

A kiküldött munkavállalók azonosítására szolgáló közös eszköz

A munkafelügyelőktől érkezett másik igénye a kiküldött munkavállalók munkahelyen történő azonosítása. Erre rendszerint a nemzeti azonosítási kártya (személyi ig.) útlevél szolgál (ha van ilyen egyáltalán) és az A1 nyomtatvány, amelynek hitelességét a felügyelő nem ellenőrizheti. Ezen kívül a az A1 nyomtatvány gyakran nincs a munkahelyen vagy visszamenőleges hatállyal a küldő ország szolgáltatja.

Ezért a **CIBELES projekt ötödik javaslata az, hogy a kiküldött munkavállalók részére hozzanak létre egy európai azonosítási kártyát, amelyet megmutathatnának a munkafelügyelőknek** (TFEU 114 vagy 197. cikk).

Az első lehetőség egy Európai Egészségbiztosítási Kártya (EHIC) új felhasználással. Az EHIC gyakran köthető a kiküldött munkavállalókhöz, nem jelentene plusz adminisztrációs terhet számukra.

A második lehetőség lehetne a STORK project nyomkövetésére egy európai eID Interoperabilis Platform, amely a polgárok számára lehetővé tenné határon túli új e-relációk létrehozását úgy, hogy csak a nemzeti eID-eket kellene bemutatni.

A harmadik lehetőség egy "kiküldetési azonosító kártya" lenne, amely a személyről egy hatóság által készített az A1 nyomtatványon szolgáltatott fotót tartalmazna.

Végül, a negyedik lehetőség egy valódi azonosítási dokumentum lenne: egy jelenléti ív a nevekkel és tb számokkal, amelyet a munkáltatónak a kiküldetés teljes időtartama alatt a munkahelyen kellene tartania.

A JOGSÉRTÉSEK KIVIZSGÁLÁSÁRA SZOLGÁLÓ KÖZÖS FELLÉPÉSEK MINDEN TÍPUSÁNAK SZABÁLYOZÁSA

Az 81. ILO Egyezmény - amelyet az összes európai tagország ratifikált - értelmében a munkafelügyelet jogszétségekhez vonatkozó vizsgálási eljárásai a legtöbb esetben adminisztratív természetűek és elmarad a felügyelet figyelmeztető és tanácsadó mérlegelése az eljárások megindítása helyett (az ILO egyezmény 17.2 cikke). Kivétel, amikor néhány tagországban a vizsgálatot a bíróság vezeti.

A jogszétségek kivizsgálására való közös fellépést jelenleg a PWD 4. cikke szabályozza, de ez csak a kérésre történő információ vonatkozásában. A közös fellépés egyéb körülményei a gyakorlatban a személyes adatok nélküli technikai kooperációval (KSS) vagy kétoldalú megállapodások által lefektetett módon valósulnak meg, meglehetősen széles tartalmi és a hatékonysági változatokkal.

A közös fellépésre vannak más jogi eszközök is, amelyeket nem túl gyakran alkalmaznak a tagállamok. Az első a Büntetőügyekben való fellépés Egyezmény (2000), amelyet azok a tagországok nem alkalmaznak, ahol a büntetések adminisztratív természetűek és nem lehet a büntetőbíróság előtt megfellebbezni. A második az Külföldi szolgáltatások ügyeire vonatkozó dokumentumok Európai Egyezménye (1977), amelyet kevés európai tagország ratifikált. Végül a harmadik néhány ország nemzeti jogrendje (BE, ES, FR, HU), amely a felügyeleti közti közös fellépést szabályozza, de ez csak rájuk alkalmazható.

A következtetés az, hogy még mindig szükség van a felügyelőségeknek a jogsértések kivizsgálására vonatkozó közös fellépésének szabályozására és amelyet jogi szabályozással kell kötni minden tagország részvételével.

Az információ cseréje

A hatodik CIBELES javaslat a munkafelügyeletek közötti információcsere minden formájára vonatkozó intézkedések (TFEU 114 vagy 197. cikk)

Ezek az úrlapok tartalmazzák az információ kérést (a PWD Posted workers directive 4. cikke szerint), ezek nem csak az elérhető információ szolgáltatását biztosítják a fogadó számára, hanem a szükséges adatgyűjtést is és az átadást a kérelmező felé.

Egy másik tagország hatóságának kompetenciáját érintő jogsértésekre és a bírságokra vonatkozó jogi szabályozásra vonatkozó spontán információ nem csupán mint az adott időpontban szolgáltatott információ, de figyelmeztetésként is fontos lehet különösen a munkavédelmi ügyeket illetően.

Végül, az információk cseréje magában foglal felügyelőségek közötti technikai együttműködést nemzeti jogszabályokról, termékekről pl. gépekről, veszélyes anyagokról, helyes gyakorlatokról, termékekről, biztonsági témakörökről, tudományos, szakmai tudás megosztásáról stb. vagy munkavédelmi területeken alkalmazott eljárásokról. Ez az információ érzékeny lehet, ha személyes adatokat tartalmaz, hiszen sok tagországban a jogi védelem vonatkozik a jogi személyekre is és ezért célszerű elkerülni a jogi bizonytalanságokat és ezt a format a jogi szabályozás szerinti közös fellépés keretein belül alkalmazni.

Együttműködés

A hetedik CIBELES javaslat a munkafelügyeletek együttműködés összes fizikai és aktív formáját szabályozza

Az együttműködés együttjár a végrehajtási eljárások közös kivitelezésével. Tipikus formái a tanú meghallgatás – amely a munkabalesethez vezető okok feltárásához szükséges, a felügyelők “vegyes”csapata közösen részt vesz határon túli akciókban vagy a SLIC európai kampányokban és vannak más formák is a közigazgatási aktusok eljárásainak és a bírósági eljárások támogatására.

Munkavédelmi szakértők európai hálózata (EUROSH)

A nyolcadik CIBELES javaslat munkavédelmi szakértők európai hálózatának megalakítására irányul (EUROSH-nak nevezhetnének)

Ez a hálózat különbözne a többitől, hiszen nem kérés alapján dolgozna, mint az IMI, de megelőző módon, lehetőséget biztosítva munkavédelmi ügyekben a technikai együttműködésre a felügyelőségek között valamint európai szinten a képzések és információs tevékenységek területén.

A közös fellépés során gyűjtött jogi bizonyítékok értéke

A kilencedik CIBELES javaslat a kicserélt információk jogi bizonyítékainak értékelését szabályozza, ugyanazt az értéket képviselik, mintha saját megállapítás lenne. Ezt kell alkalmazni a közös akciók vagy aktív megkeresések megállapításai esetére is.

Munkavédelmi jogszabályok nemzeti szabályozása

A tizedik CIBELES javaslat az, hogy tisztázni kell a kiküldött munkavállalók nemzeti jogszabályainak körét a munkavédelem területén, különösen ami az orvosi ellátást, a munkavédelmi szolgáltatásokat és oktatást illeti. Érdemes elkerülni a kettős szabályozásokat vagy a kibúvókat.

Kétoldalú egyezmények

A tizenegyedik CIBELES javaslat arról szól, hogy teremtsünk jogi alapot az európai jogi szabályozásból származó kétoldalú egyezményeknek.

A munkafelügyeletnek alapvetően azonosak az erőforrásaik, de nem azonosak a kompetenciáik. A jövőbeni európai jogi keretek rugalmasak lesznek és a különböző helyzetekre alkalmazzák majd a közös fellépést minden olyan esetben, amikor az megvalósítható és ezeken túl a reciprok kötelezettségvállalások és lehetővé válnak a multi- és bilaterális egyezmények által, amelyek egyébként megfelelnek az európai jogi szabályozásnak.

SZÜKSÉGES A HATÁRON TÚLNYÚLÓ BÍRSÁGOK VÉGREHAJTÁSÁNAK BIZTOSÍTÁSA

A jogsértések kivizsgálásától eltérően a munkavédelmi büntető eljárások természete különböző minden országban. Minden CIBELES országnak van közigazgatási bírsága, de csak négy országban támaszkodik többnyire vagy elsősorban büntető eljárásra (BE, MT, FR, IT). Másrészt a közigazgatási büntető eljárások nem mindig ugyanolyan természetűek, néhol a bírságok megfellebbezhetőek a büntetőbírságon (DE), máshol a munkaügyi bíróságon (BE, HU, PT) vagy a közigazgatási ügyekkel foglalkozó bíróságon (AT, ES, IT).

A munkafelügyelőknek nem azonos a jogi státusza minden tagországban. Büntető eljárásokat folytatnak négy CIBELES országban és csak kivételesen folytatnak közigazgatási eljárásokat öt CIBELES országban.

A jelenlegi eszközök, amelyek határon túlnyúló pénzbüntetés kiszabását szabályozzák nem mindig alkalmazhatók minden tagországra.

- A büntetések végrehajtásáról a **Tanács 2005/214/IB kerethatározata rendelkezik (a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról)**, amely szerint, ha a bíróságot egy igazságügyi hatóság szab ki és ha közigazgatási hatóságok szabják ki és ha megfellebbezhető a büntetőbíróság előtt 8ilyen FR, MT, DE (BE és IT nem implementálta ezt a jogi eszközt).

Még kétségesebb és ez függhet a nemzeti jogszabályoktól, ha a bíróságot közigazgatási hatóság veti ki és ez megfellebbezhető nem a büntetőbíróságon, hanem egy másik bíróságon. Ez nem csak azokra az országokra vonatkozik, akik kivetik a közigazgatási bíróságot, hanem azokra is, akik végrehajtják. ebben minden ország végül is érintett. Legalább 4 CIBELES ország (BE, HU, ES, FR) tartja úgy, hogy a PWD nem alkalmazható a pénzbüntetések ezen formájára.

- Egy másik lehetőség lehet a bíróságok behajtására a Tanács 2010/24/EU irányelvének (az adókból, vámokból, és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról 2.2 cikke) értelmében :illetékes közigazgatási hatóság által megállapított vagy a közigazgatási hatóság kérésére közigazgatási vagy bírói testület által megerősített közigazgatási bíróság.

Néhány CIBELES ország kifejezte kétségeit az irányelv végrehajtásáról, mivel a közigazgatási szerv bírósága más mint az adóhatóság büntetése vagy mivel az egyéb kötelezettségek nem vonatkoznak a közigazgatási bevételekre.

A bíróságok határon túli behajtásának globális szabályozása

A probléma elemi megoldása lehet **a pézbíróságok minden fajtájának teljesítésére és a kölcsönös elismerésére a jogi eszközök szabályozása**, amelyet a kiküldött munkavállalókra vonatkozó irányelv 3. cikkének átültetése nemzeti előírásokba tartalmaz a bíróságok kiszabásáról (**tizenkettedik CIBELES javaslat**), legyen az büntető vagy közigazgatási természetű függetlenül attól, törvényszék vagy illetékes bíróság kompetens a közigazgatási bíróság fellebbezésében.

Jóllehet, merülnek fel nehézségek a szabályozás globális megközelítésesorán, a **tizenharmadik CIBELES javaslat szerint másképpen kell megalkotni az európai szabályozást a megfellebbezhető munkavédelmi közigazgatási bíróságok vagy a kiküldetési ügyek esetében** - és így kikerülnek a 2005/215/IB hatálya alól-, mint ahogy az büntetőügyekben van.

Ezt a végrehajtási eljárást a kiküldetési irányelv tartományában kell elfogadtatni (96/71/EU irányelv 3. cikk, amely tartalmazza a munkavédelmi ügyeket) a TFEU 114 cikke értelmében vagy csak a speciálisan a munkavédelmi vonatkozású 153. cikk értelmében.

A munkavédelmi bírságok harmonizálása

Végül, a **tizennegyedik CIBELES javaslat a munkavédelmi bírságok harmonizálása**, mivel a kettős büntetés a pénzbüntetések teljesítésében gyakran előfeltétel a pénzbírságok behajtása során a közös fellépésre és közös elismerésre és így ez az alapelv az előző javaslat végrehajtását kockáztathatja.

Az intézkedés megvalósításához egy előzetes összehasonlító tanulmány szükséges a tagországok bírságairól (TFEU 156. cikk).

Következtetés

Első Következtetés: A SZEMÉLYES ADATOK VÉDELME MIATT AVÉGREHAJTÁS SORÁN JOGI SZABÁLYOZÁS SZÜKSÉGES AZ INFORMÁCIÓFORRÁSOK ÉS A MUNKAFELÜGYELETEK KÖZÖS FELLÉPÉSE TERÜLETÉN

Második Következtetés: A KETTŐSSÉG ÉS A ROSSZ HATÉKONYSÁG ELKERÜLÉSE ÉRDEKÉBEN A VÁLLKOZÁSOKNÁL ÉS A KÖZTESTÜLETEKNÉL EURÓPAI SZINTEN SZÜKSÉGES LÉTREHOZNI A POSTING INTEGRÁLT INFORMÁCIÓS RENDSZERÉT

ELSŐ JAVASLAT: Minden posting-gal kapcsolatos kommunikációt európai szinten egy elektronikus, integrált és egyszerű eljárás keretében kell kezelni

MÁSODIK JAVASLAT: intézkedés a posting kommunikációjával kapcsolatos európai jogharmonizációról

HARMADIK JAVASLAT: a posting bejelentésével kapcsolatos jogsértések csökkentésére a tagországoknak jogi szabályozásukban szankciókat kell bevezetniük a nem-bejelentésre, a késői bejelentésre, a rossz vagy nem teljes bejelentésekre

NEGYEDIK JAVASLAT: egy európai információs rendszeren keresztül bejelenteni a felügyelőségekre a kiküldött munkavállalókra vonatkozó munkabaleseteket, megbetegedéseket.

ÖTÖDIK JAVASLAT: olyan eszközöket létrehozni, amelyek segítségével a postingos munkavállalót azonosítani tudják a munkafelügyelők

Harmadik Következtetés: AZ EURÓPAI JOGI SZABÁLYOZÁSNAK A JOGSÉRTÉSEK KIVIZSGÁLÁSOKOR TARTALMAZNI KELL A FELÜGYELETEK KÖZÖS FELLÉPÉSÉNEK MINDEN FORMÁJÁT

HATODIK JAVASLAT: a felügyeleti közti információcsere minden formáját szabályozni kell intézkedésnek

HETEDIK JAVASLAT: a felügyeleti közti tényleges és aktív együttműködés minden formáját európai szinten kell szabályozni

NYOLCADIK JAVASLAT: EUROSOSH néven létrehozni a szakértők európai hálózatát

KILENCEDIK JAVASLAT: a kicserélt információk esetében szabályozni kell a felügyelők által végzett kivizsgálás során a jogi bizonyítékok értékét

TIZEDIK JAVASLAT: a postig munkavállókra vonatkozó nemzeti munkavédelmi szabályok hatályát tisztázni

TIZENEGYEDIK JAVASLAT: megteremteni a jogi alapját az európai jogi eszközökből eredő kétoldalú egyezményeknek

Vierde conclusie: JELENLEG NEM RENDELKEZÜNK JOGI ESZKÖZZEL, AMELY MINDEN EURÓPAI MUNKAFELÜGYELET ÁLTAL KISZABOTT BÍRSÁGOKAT SZABÁLYOZNÁ

TIZENKETTEDIK JAVASLAT: jogi eszközzel szabályozni minden típusú bírság elismerését és behajtását

TIZENHARMADIK JAVASLAT: a munkavédelmi közigazgatási bírságok és postingos bírságok nem büntetőbírság előtti fellebbezésének európai szabályozása

TIZENNEGYEDIK JAVASLAT: a munkavédelmi és/vagy posting harmonizálása

This publication is commissioned under the European Union Programme for Employment and Social Solidarity (2007-2013). This programme is managed by the Directorate-General for Employment, social affairs and equal opportunities of the European Commission. It was established to financially support the implementation of the objectives of the European Union in the employment and social affairs area, as set out in the Social Agenda, and thereby contribute to the achievement of the EUROPE 2020 goals in these fields.

The seven-year Programme targets all stakeholders who can help shape the development of appropriate and effective employment and social legislation and policies, across the EU-27, EFTA-EEA and EU candidate and pre-candidate countries.

PROGRESS mission is to strengthen the EU contribution in support of Member States' commitments and efforts to create more and better jobs and to build a more cohesive society. To that effect, PROGRESS is instrumental in:

- providing analysis and policy advice on PROGRESS policy areas;
- monitoring and reporting on the implementation of EU legislation and policies in PROGRESS policy areas;
- promoting policy transfer, learning and support among Member States on EU objectives and priorities; and
- relaying the views of the stakeholders and society at large

For more information see:

<http://ec.europa.eu/progress>

The information contained in this publication does not necessarily reflect the position of the European Commission.